

Trapă

Și dacă nu ești, te pot inventa
deși știu că prima formă de surghiunire a ochiului e simbolul
niciodată liniștea nu și-a montat cortul lângă mine
să mă întrebe totuși ce mai faci, clopotul de sticlă în schimb
va bate domnule din bibliotecă și limba mea va cădea
pe cuvântul eschivă (mari oști zumzăie
în spatele tău un beci istoric o undă de șoc)
superbă lecție de iubire e și narcisismul ăsta
bombăni tu în fața oglinzii ca în fața mamei tale
superb gestul în surghiun al imaginii piatră
pusă în ungherul inimii resemnarea
(și vocea ta tentativă repetată de evadare
descuamarea cuvintelor pe globii oculari soare cu dinți)
poemul vine și-mi montează timpene pe trup,
poemul vine și-mi arată superba lui piele de tigru
țeasta mea e un cuib de năpârci
ea stă în urma întâmplării și îi pune o trapă

Psalm

Despre făcătorii de minuni se mai pot inventa versete,
egloge, epitalamuri, uzuri de fals dar a sta seara
într-o cameră pustie cu extrem de mulți păianjeni este
(fără exagerare) o veritabilă teroare și mai ales blitzurile
desfăcându-ți fiecare mișcare în părțile componente un reportaj
de la sfârșitul (g)lumii și celulele fotoelectrice ale
ochilor tăi lăsând să intre (desigur, ca printr-o ușă de hotel) orice
umbră suspectă – plăcerea de a sta pe o pajiște fiind egală
cu plăcerea de a sta în balanță cu creierul stâng aruncând lasouri
spre dreptul în timp ce imaginea
se accelerează văzând cu ochii;
dar parcă de liniște ducem noi lipsă, de foșnete și susur
arată ciolanele tale așa cum arată făcând genoflexiuni viziunilor
grandioase
dar a sta seara într-o cameră pustie cu extrem de mulți
păianjeni este (fără exagerare) o veritabilă teroare

Ficus elastica

Stând pe colină și auzind roțile dințate
în timp ce pădurea tremura cu un curcubeu deasupra
îți iese din ochi un nor și se depune pe oraș
și se aude rumoarea clădirilor care se-nalță sus sus
tot mai sus să fie deasupra norului apoi vine o femeie
și îți arată o palmă
de pământ să o ar ar-o îi spui în timp ce în țeasta ta
o imagine se lovește de margini gloria gloria se-aude
și crucea din turnul catedralei merge învârtindu-se
(dar sub tine ivi-se-va arborele divin ficus elastica
și tu o să-ți privești norul și arborele te va înălța te va
și când tu vei fi sus foarte sus undeva
deasupra lumii de la baza lui se vor da de-a dura
anvelopele gloria gloria)

Stol

Să ieși din ploaie cu salamandrele alături
dincolo de tâmpile să se audă un clopot,
să ghicești de ce pașii se-mpleticesc între zaruri
și totuși să nu te poți compune fără dinți diafan
trece bolta deasupra casei tale, bună seara
stelelor de tămâie bună seara
(ceva ca un burghiu să treacă prin creier și apoi
să se vadă luminișul) un melc ți se pune pe clanță
un tablou ți se pune pe perete, sângele ți se pune în vene
și acum poftiți pe via appia legiuni de onoare
să vină sora ta și să-ți spună fratre și acoperișul
să se dea la o parte și țuști un stol de păsărele
multicolore – vine vine primăvara un cor de copii
în chip de ghirlandă la fereastră

Șah orb

Doar un cântec deznădăjduit ți se spune
în timp ce ești dus cu faetonul pe un pod de piatră
și în urma ta portaluri și torțe și mașini și verdeață
dar cu trupul tău ai acoperit un ochi și numai
răsfârângerile stacojii ale monstrului ieșind din perete
știm asta dintr-o seară când mergeam în vârful picioarelor
pe o linie albă pe un șarpe (nu-i așa că de la vopsitorii
ieșeau aureolele și năluceau deasupra orașului) și exact
în acel moment îmi aminteam clipa când mama mea îmi spuse
gata băiete ești bărbat ia-ți boarfele-n băț și pleacă eu
te-am născut atât am putut face eu pentru tine toată întâmplarea
s-a petrecut în pâclă în pâclă și auzeam pe cineva bătând
la marginea ei ca într-un ou și întrebând ce se petrece acolo
– dar nici mersul prin glanda umorală a unui zeu nu este
mersul prin catedrală – nici fluturarea evantaiului în locul
aripilor tăiate nu e marea lecție de respirație – nici
deschiderea ușii nu e maieutica / apoi am dormit un somn lung
cât trenul cu cai nechezând și dintr-odată de cer
atârând iarba de mare iar înăuntrul meu se juca șah. șah orb
iar elementele de fundal erau șinele ieșind din ceață
iar eu ce să fac mi-am luat cuvintele și acum mă aflu pe drum
așteaptă-mă

Interval

Deasupra mea se striga glorie lui
dedesubtul meu strigau huo și sistemul bielă manivelă
al fulgerului depunând o fotografie pe pieptul meu
tic tac pe buzele mele un vultur aștepta să deschid gura
tic tac huo vulture și inima mea ca o nacelă ieșind din mine
și pe ea încrustându-se stelele de gheață. eram într-un
interior de celofan după un război psihologic în care
mi se arătau așii de treflă, bine bătrâne adineaori
niște trepte cu un felinar în mâini
și după mine o hoardă de câini mi se arătau diferite
obiecte uitați-vă o piatră pe ea câinilor, uitați-vă o inimă
pe ea câinilor spațiul se face roșu câinilor pe ea
tic tac huo

Cor

Se face lumină
și sunt surprins cu acest trup, se face lumină
și merg cu capul în pământ pe lângă zidul de piatră
și sunt surprins cu acest trup iar voi veniți cu făclii
și cu trâmbiți și spuneți acesta este poetul

Mnemotehnica

Dimineața găsesc cenușă la picioarele mele,
dimineața fereastra se deschide larg și vine o pasăre
și se uită fix în ochii mei, eu îmi amintesc astă-noapte
mi-a bătut cineva la ușă, am fugit să-i deschid (afară
bezna ondulându-se) îmi amintesc treceam
prin trunchiul de copac gol pe dinăuntru rostogolit demult
din pădurea în pantă și-atunci de ce prin somn
bătăi în lemn mai aud și cine fuge în locul meu
să deschidă

